

Bilag 3

Ikke
fra
København

Anja Nielsen

Ikke

fra

København

Tekst af Anja Nielsen

Illustration af Maria Louise Suhr

Du er en Olfert.

Olfert Fischers Gade. Du er ballonbilen.dk, og du er damen, der krydser Borgergade, mens hun skrudtrykget klamrer sig til sin turkise rollator. Det er du.

Og du er to cyklende: "Skal du ikke ringe tilbage til ham?" "Nej, jeg ved jo ikke, hvad han ville." Det er du.

Og så er du Davidoff My Own Blend i Silkegade.

Og du er faceren på Købmagergade, der vil stille spørgsmål, nej tak jeg har ikke lyst til at svare, okay så må du have en fortsat god dag.

Du er pigen, der sidder på trappestenen i Pisserenden og drikker kaffe, skriver på et stykke papir og ryger. Gad vide hvad hun skriver.

Du er kæresteparret i bordeaux jakker, der spiser kanelsnegle fra bageren i Sankt Peders Stræde. De går ikke ind i kirken. Det er du.

På den anden side er du "Her havde Kaj Munk sin bolig, mens han var student", og to huse længere nede sidder endnu en pige og ryger, og husmuren er lyseblå. Hvad mon hun ville skrive, hvis hun skrev. Det er du.

Du er også "Nu venter vi lige her til der bliver grønt", og du er torve- jeg tror jeg skal kaste op -hallerne og en vildfaren turist ved søerne.

Men du er så meget mere end det. Du er fastelavnsfest i kartoffelrækkerne med hjemmelavede flagranker og lanterner i pink, gul og turkis.

Du er en smadret Sortedamssø og et 40 års jubilæum eller var det 20 på Lille Triangel. Du er kø til Paradis Is på en kold forårsdag.

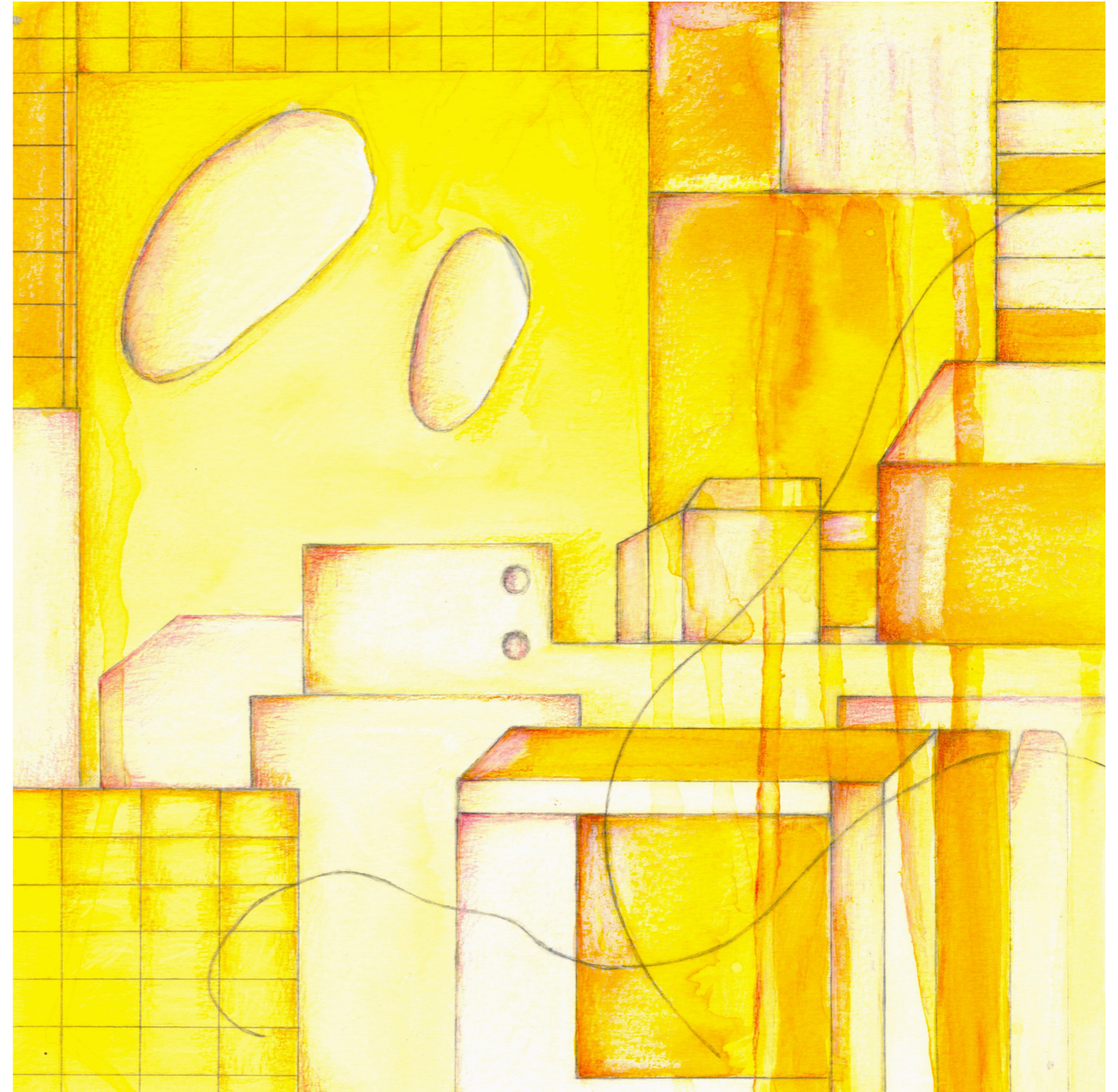
Og på samme tid er du den tidselolie, jeg ikke har råd til at købe i Urtehuset, og du er den sorte læderjakke fra Vintage 199 på Jagtvej, som jeg tror, jeg vil se rå og sødmefuld ud i på samme tid. Det er du.

Du er aftenrøde over alléen. Dis for min rude, skolens grønne kobbertag og Jakobsstiger i plejehjemmets vinduer ved juletid.

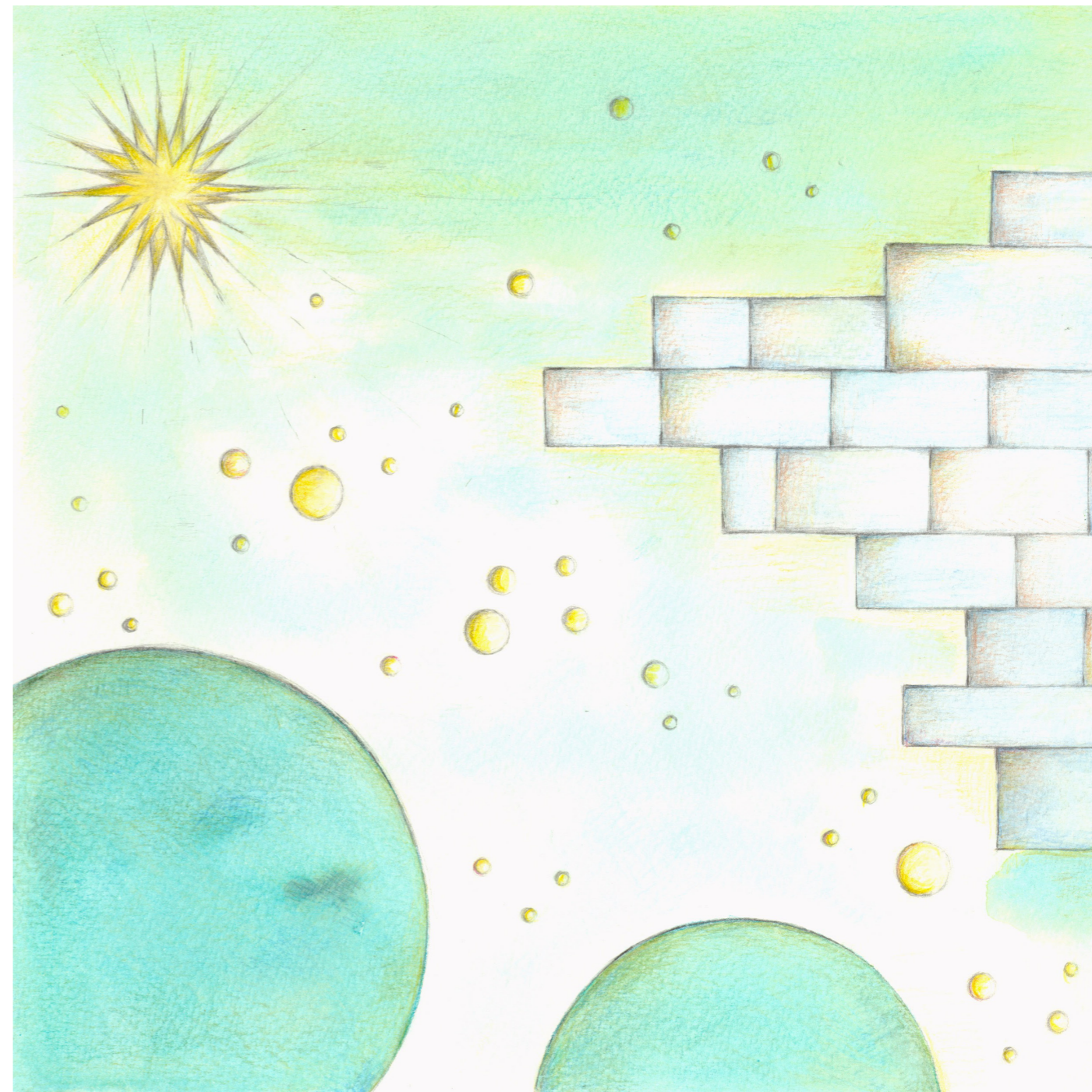
Du er mit et og alt.

København.

Der lugter af tis ved Stenoapoteket og jeg skynder mig over for gult.
Ser mit hår for vildt ud? Jeg er forelsket. Ikke i nogen. Ikke i noget.

Jeg standser cyklen og ser stjerner, som ikke findes. Jeg danser i sne,
der ikke er der. I Hermodsgade drikker jeg champagne og skåler
for alle verdens drømme.

Jeg bærer handsker for første gang i år. Bladene gulner nu på Nørre Allé.
De visner. Der er stadig vand i fontainen nede på Sankt Hans Torv.

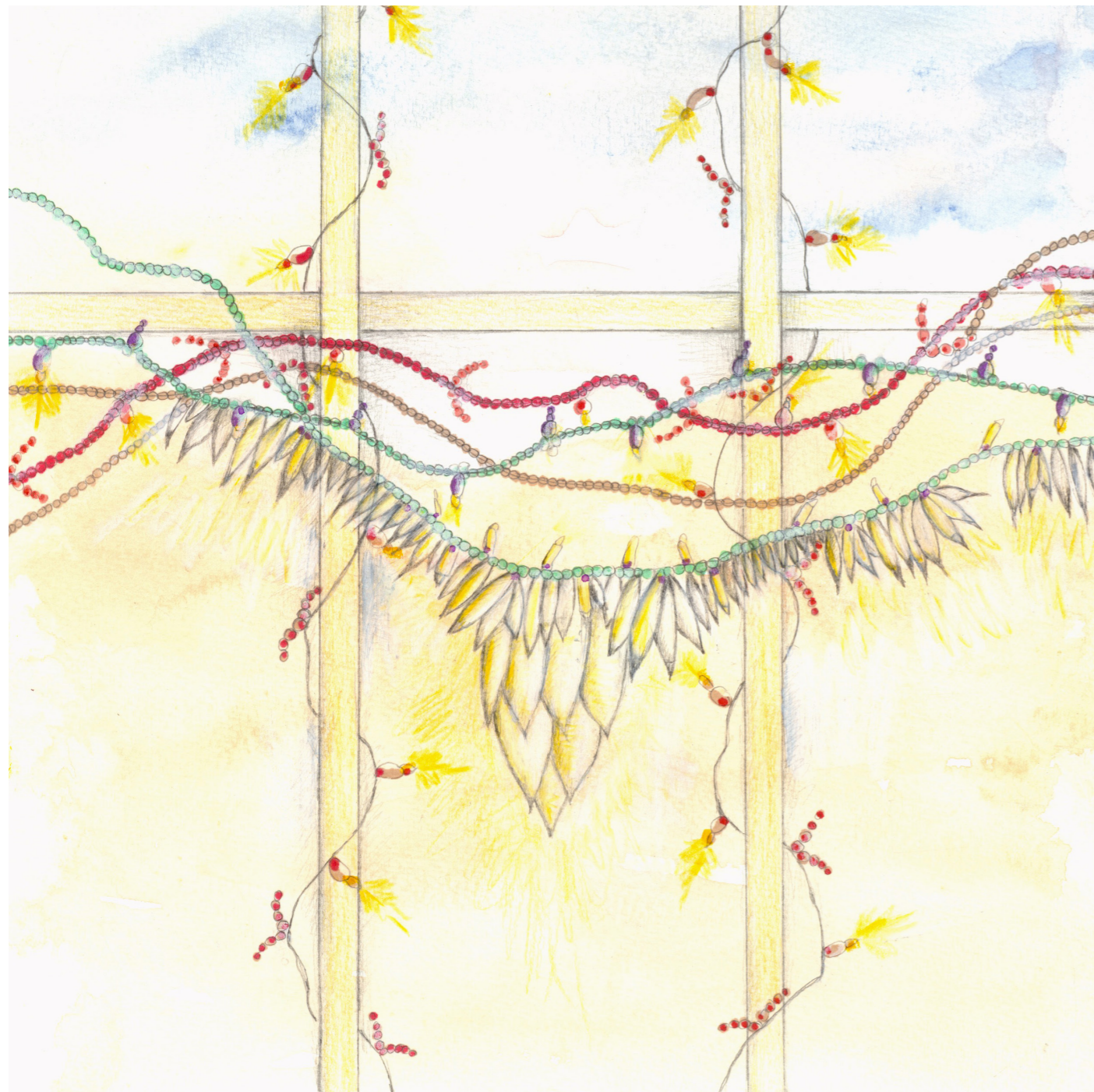
Hvis bare lyden af Sankt Hans kirkes klokker ville vække mig,
så jeg huskede, der var andre, der gik her før mig.
Andre der hurtigt fik varmen igen.

Jeg går baglæns forbi Vester Kopi og tænker på alle kvinderne i mit liv.
Der kan du se, det skulle nok gå, hvisker jeg.

Træerne kan godt leve her, selv om det måske ikke er den bedste luft for et træ. Byluften. Man kan så meget.

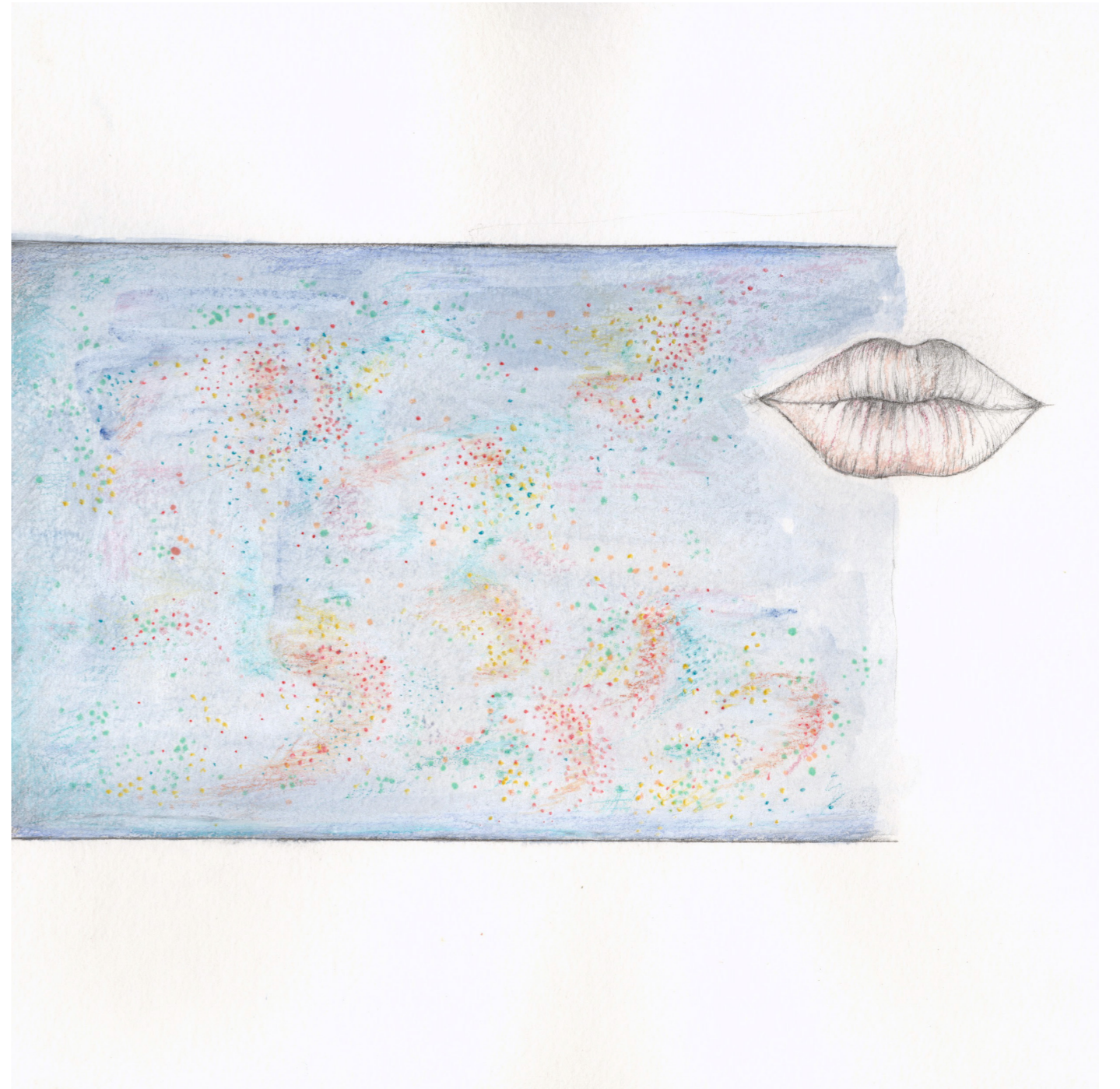

Du behøver ikke engang at være her.

De har hængt lys i vinduerne på Sankt Hans torv og jeg elsker dig
på kilometers afstand.

Vintersolen svøber Sortedamssøen i sine glimmertæpper af morgendug.
Jeg har taget fint på læberne og i går var en aften,
hvor det nok skulle holde tørt.

Er jeg ikke lykkelig? Det er ikke engang efterår mere. Det blæser koldt.
Jeg skal huske at købe blomster og høre Gnags, når det bliver forår.

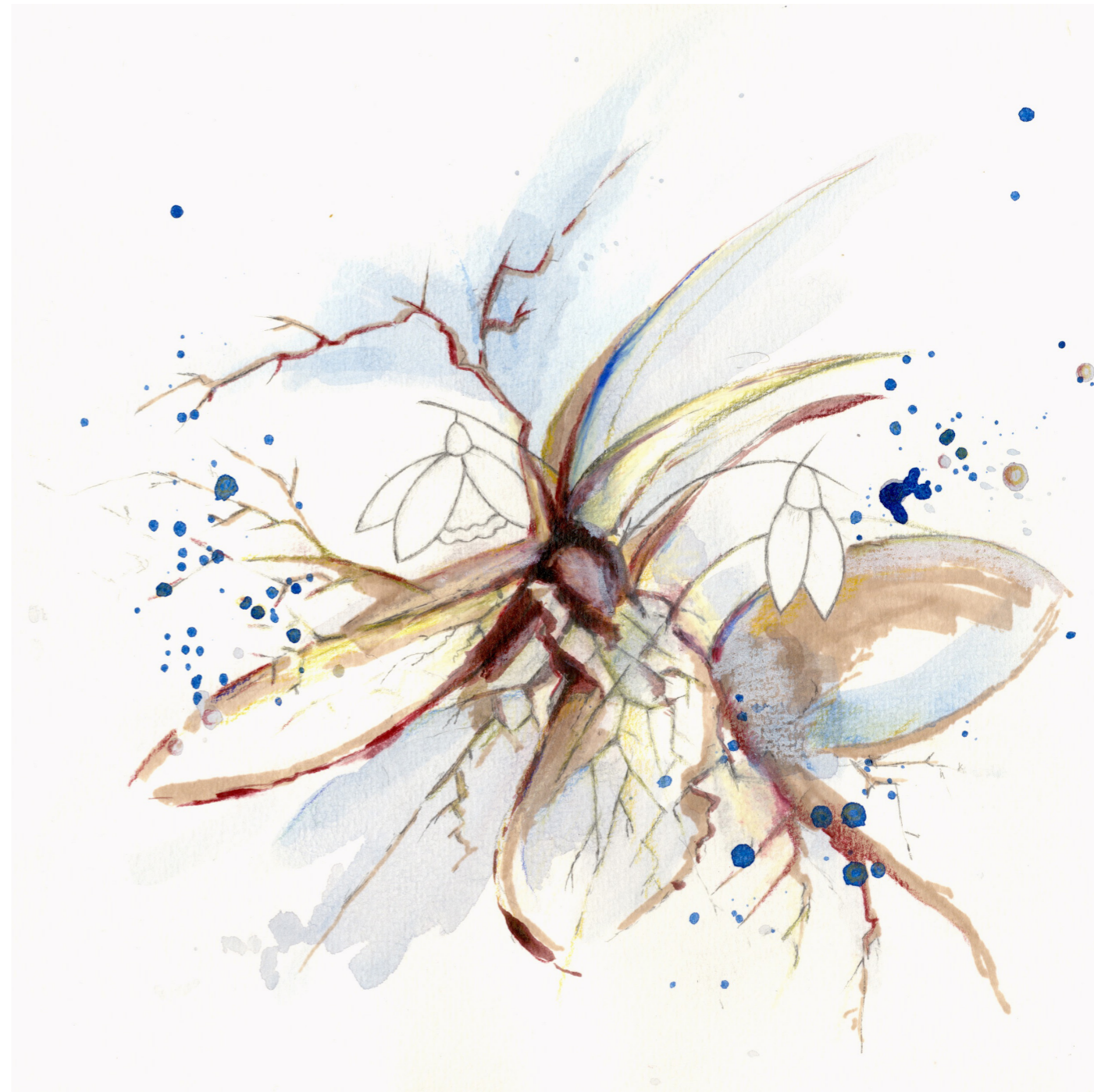
Jeg skal se, om svanerne i Sortedamssøen gemmer deres hoveder
lige som i går. Om det ligner de sover i efterårsmorgen.

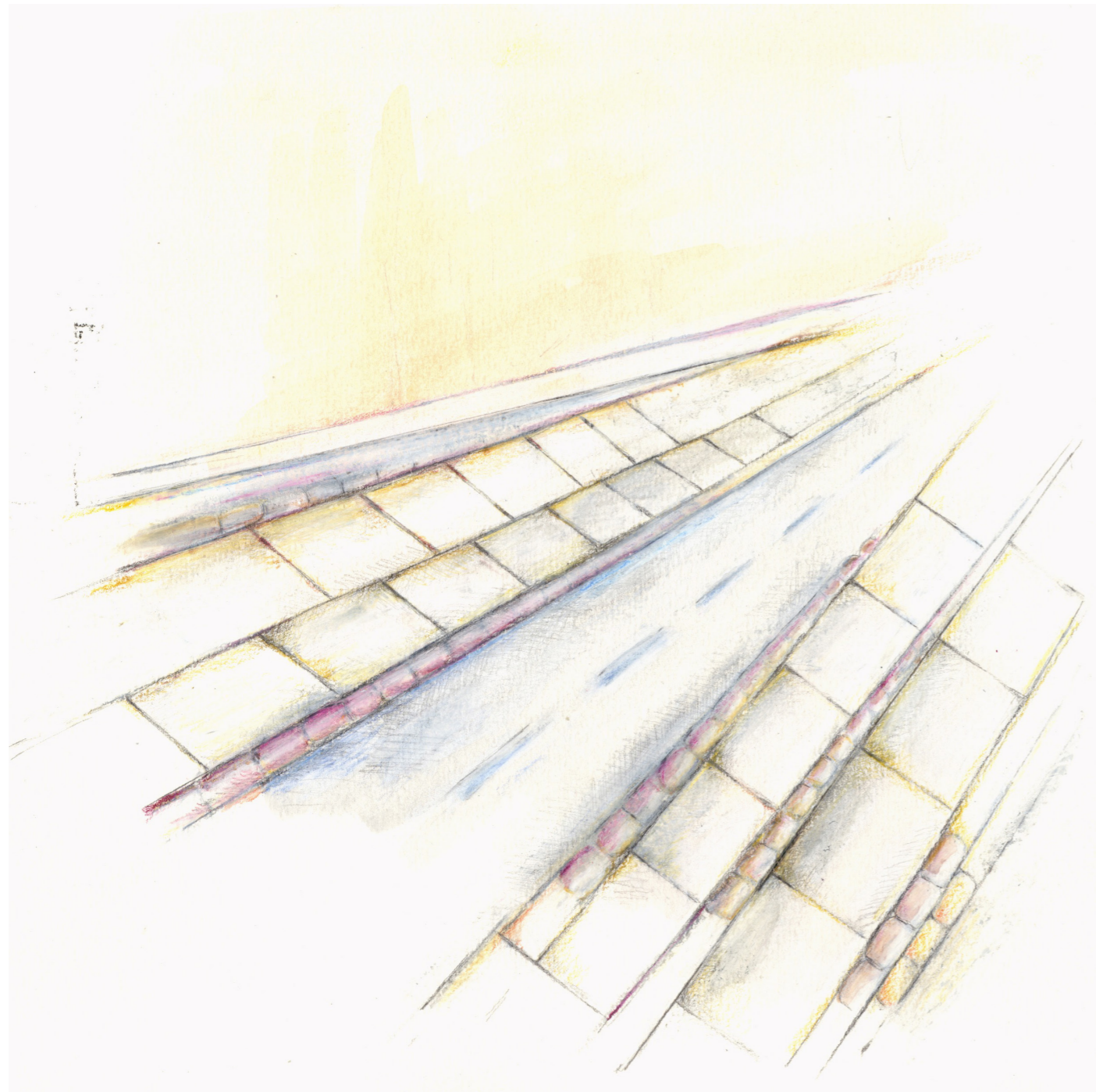
Man skulle ikke tro, de nye blade allerede er på vej, læsper byens nøgne træer.
Og de siger, at der nogle gange sker de mystiske ting.
Tør du kaste hovedet bagover og le når du ingenting forstår.

Til lyden af vintergækker, der skyder op ad jorden,
glimter håb og drømme på aftenhimlen over København.

En dag vil jeg have langt gråt bølget hår og krydse Vendersgade,
med lidt mørkt på øjnene, sammen med to veninder.

Nørregade ville ikke være fin, hvis du ikke elskede mig.

I aften danser ingen på Dansepladsen i Fælledparken.
Men jeg hører tango mens jeg træder i pedalerne.
Til tonerne fjernes de sidste skurvogne fra 1. maj.

Silhouetten på metroens træværk er ikke hans. Jeg rører mine læber og ser pastellerne på himlen. Stjerne over Østerbro.

Jeg har set stokrosens første skud og passeret Hannes Smørrebrød i første gear med høretelefoner på og til lyden af høje hæle. Der er åben i Skippers Vinstue. Og nu tænker jeg på alle de steder autostradaen fører hen.

Anja Nielsen (f. 1982), født og opvokset i Odsherred, er uddannet Cand.IT i digital design og kommunikation og arbejder som digital redaktør og som skuespiller, hvor hun bl.a. har medvirket i "VOKS", Bådteatret 2016 og "KÅL", Teater Får302 2018.

Maria Louise Suhr (f. 1971) er uddannet designer fra Designskolen i Kolding. Maria er modedesigner og arbejder i krydsfeltet mellem mode og kunst med sit unikke og farverige design. Nyuddannet fra Designskolen Kolding vandt Maria Louise Suhr i 2008 konkurrencen Designers Nest ved den internationale modeuge i København.

Ikke fra København

Forfatter: Anja Nielsen

Illustrator: Maria Louise Suhr

Udgivelsesår: 2019

Tryk: Litotryk A/S

Layout: Essensen®

ISBN 978-87-971341-0-8

